

Nogle af udvalgets spørgsmål til L 45 til justitsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål nr. 2:

Ad § 16.

Skal en patient, der er beskyttet med bælte, hånd- og fodremme samt handsker også have en fast vagt?

Svar:

De midler, der efter forslaget § 14, stk. 1, anvendes til tvangsfiksering (bælte, hånd- og fodremme samt handsker), og som i henhold til lovforslagets § 16 indebærer, at patienten skal have fast vagt, må ikke anvendes til beskyttelsesfiksering, se de almindelige bemærkninger til lovforslaget under pkt. 5 og betænkning nr. 1109/1987, side 75 f.

Hvis der sker beskyttelsesfiksering med en stofrem i en seng, skal der efter lovforslaget ikke udpeges en fast vagt. Forslagets § 16 om fast vagt gælder kun for tvangsfikseringer. Derimod følger det af de krav, der må stilles til god psykiatrisk pleje, og som gælder uden nærmere lovbestemmelser herom, at der skal føres et rimeligt tilsyn med patienter, der er beskyttelsesfikseret.

Spørgsmål nr. 3:

Er det efter lovforslaget muligt at give en patient et ubegrænset antal elektrochock?

Svar:

Ved besvarelsen forudsættes det, at der med spørgsmålet sigtes til *tvangsmæssig* behandling med elektrostimulation.

Lovforslaget indeholder ikke en udtrykkelig antalsmæssig grænse for anvendelsen af elektrochock, idet det ikke i en lovtekst er muligt at fastsætte en præcis grænse herfor.

Lovforslaget indeholder imidlertid en række begrænsninger i adgangen til at anvende elektrostimulation som led i en tvangsbehandling. Efter § 12, stk. 1, kan der kun anvendes tvangs-

behandling over for personer, der opfylder betingelserne for tvangstilbageholdelse.

Tvangsbehandling skal endvidere ske under iagttagelse af »det mindste middels princip«, jf. § 4. Dette indebærer bl.a., at anvendelsen af tvang skal stå i rimeligt forhold til det, der søges opnået herved. Er mindre indgribende foranstaltninger tilstrækkelige, skal disse anvendes. Efter forslaget § 21, stk. 1, skal overlægen til stadighed påse, at bl.a. tvangsbehandling ikke anvendes i videre omfang end nødvendigt.

Spørgsmål nr. 4:

Hvilke konsekvenser vil det få, hvis bestemmelsen om psykokirurgisk indgreb udelades af loven? Hvis bestemmelsen ikke kan udgå, vil ministeren da overveje, om man i stedet for et lægeråd får et råd med deltagelse af andre end læger – eventuelt personer med en juridisk uddannelse?

Svar:

Efter forslaget § 12, stk. 1, må tvangsbehandling kun anvendes over for personer, der opfylder betingelserne for tvangstilbageholdelse.

Hvis den særlige regel i § 22 om psykokirurgiske indgreb udgår, vil det kunne give anledning til tvivl om, hvorvidt der herved åbnes mulighed for, at psykokirurgi på linie med andre behandlingsformer kan anvendes som led i en tvangsbehandling, når betingelserne efter § 12, stk. 1, er opfyldt. Da patientens frivillige medvirken må være en grundlæggende betingelse for, at et psykokirurgisk indgreb kan foretages, vil der være afgørende betænkeligheder forbundet med at lade § 22 udgå.

I § 22, stk. 2, opstilles yderligere den betingelse, at indgrebet forudgående skal være godkendt af et lægeråd nedsat af sundhedsstyrelsen.

Et sådant lægeråd skal bl.a. foretage en nær-